Quelle: http://manuscripta.at/?ID=40407
Copyright: Melk, Benediktinerstift

alla aut dei que anpretente febri ui uigere nolite esse solicite. ipse
ex hac hora neque febribus est laborantem neque basilicam ad
sinistra Begressus est monachus et ei hora salutis restituti dei
uirgineam agnouit. quia eandem salutem illius famuli dei
Equitius dixit longe positus in uirtute scilicet mirabili
exemplum tenens mysti. qui mutatus ad filium regulis. qui
eum solo uerbo restituit salute ut uenientes pri ei hora
filium restitutum uite cognoscit qui a uitium illi exoire uitatis
audisse. Omnis aut monachi uisionem sui pris implentes eum
dem ex monasterij institutione expulerunt. Qui repulsus aut
fragmentis se cellam equicij magici autibus in aere suspendisse
ner tui quemqm eius lede potuisse. Qui si posit longum tps
in hac romana urbe expudiente solo primum ppli ignem
matus est. Quadam uo die una dei famula ex ode mo
nasterio unguinum omni mysella est. Que lacticam inspiciens
conaspit eam signoque crucis oblita bndixe. unde momordit
sed arripta a diabolo primus in tiam cecidit. Cumque neque
eidem pri Equico sb celeritate nuntiatum est ut uenire concit
et orando succurrere. illoque ut ortum idem pri mysellus est
cepit ex eius ore qui latitantis ipse qui hanc arripuerat dia
clamare dicens. Quid fea ego. ego quid fea. Cedebam in
sinu lacticam ueniens illa et momordit me. Cui ei gutum mag
nitudine dei uir precepit ut abscedere et loci in omipotetis dei fa
mula si tnet. Qui primus abscessit. ne eam contingere ulle
pnaluit. Quadam uo felix noie in urbe prince nobilis
pri hui castorij qui ne nobilitate in romana urbe demoratur
cum eunde uenerabile uitu ordine sancti si hic conspicet